

»Tað prutlaði undir lokinum. Nógv var “undirtrykt”, meðan vit vóru meira “jubiiii!” Meira “casual” og vildu hava frælsi at vera glað og sprongja lokið av«

Kári Jacobsen

Úr bløðunum í 1988

Elin og Kári í Bløndal Studio. Aftan fyri sæst Óli Poulsen knøttar og tátímans tøkni

ávegis at skapa sær eitt navn sum framleiðari.

– Hann arbeiddi í Bløndal Studio. Beint við síðuna av hevði Laid Back, sum er aktuellir í Føroyum í ár, upptøkuhøli, minnst Elin.

– Framleiðslan í Bløndal Studio var “dogmu kend”, sigur Kári.

– Vit høvdu hugskotini og lögini, og síðani var alt lagt tilrættis og innspælt í upptøkuhølinum uppá 14 dagar, minnst Elin.

Bandið kom í 1988. Útgávan kom á fløgu í 1998 og síðani hava eittnú Poppkorn, The Dreams og Mike endurinnspælt lög av NALJA útgávu.

– Helmingurin av lögnum er endurinnspældur av øðrum tónleikarum, sigur Kári, og hesum eru tey bæði í NALJA ikki sørt errin av og glað fyri.

Øðrvísi

Elin Brimheim Heinesen og Kári Jacobsen vóru tilvitað um, at teirra tilfar var øðrvísi, enn annað, ið var frammi tá, har tónleikur ofta hevði ein boðskap og alt var tikið í álvara. Eitt var, at Kári, fekst við at gera tónleik á teldu, sum var nýtt, men eisini í aðrar mátar var tilfarið øðrvísi.

– Føroyingar lurtaðu eftir country, fólkátónleiki ella hørðum rocki. Tann poppurin, sum var, var næstan at bera saman við sonevnda dansk-top stílin. NALJA var meira diskoteksvinarligur poppur, nútímans glaður tónleikur, sigur Kári.

Tá talan er um popptónleik, so er fyrsta hugsanin ikki, at lögini fara at standa sum varðar, og soleiðis var eisini hjá Elini og Kára.

– Ja, lögini vistu seg at halda. So langt høvdi vit als ikki hugsað tá,

sigur Kári.

– Vit tosaðu bara um, at sonevndu døgntugurnar eisini hava rætt at vera til, leggur Elin afturat.

Í dag kenna føroyingar flestir lög sum Ólavsøkuhavni, Eitt dýpi av dýrari tíð, Hygg at mær og Sjeikurin.

Hildu vera lættisopp

– Summi hildu veruliga, at talan var um lættisopp. At talan var um elektroniskan tónleik gjørdi tað ikki lættari, tí hetta var so nýtt tá, og fólk hildu hetta ikki vera rættan tónleik. Seinni upplivdu vit, at fólk blakaðu fløskur og annað eftir okkum, tá vit fóru á pall. Og eina ólavsøku minnst eg, at trupult var at fáa frið og hatturin varð tikin fleiri ferðir frá mær, men tibetur fekk táverandi maðurin mær hann aftur, minnst Elin.

Eftir hendingina, har fólk blakaðu ymiskt eftir teimum á palli, gavst NALJA at framføra. Hetta hevur verið á leið 1990, og ikki fyrr enn í fjør fóru tey aftur á pall.

– Í dag tykist útgávan púra ósek, og “strúkur fólk við hárunum”, men hetta var frekt og provokerandi tá. Fólk vórðu provokerað, bæði visuelt og tónleikaliga, sigur Kári.

Ólavsøkuhavni

Um hvussu sangurin um “deiligu Ólavsøkuhavni” hevur ávirkað hesar seinastu 25 ólavsøkurnar siga Elin og Kári, at sjálvsagt hava fólk sagt ymiskt og eisini biðið tey sungið sangin, tá tey eru farin í býin á ólavsøku.

– Mamma, har gongur “tann deiliga Havni”, minnst eg børn róptu til mammu sína, sigur Elin flennandi.

– Tað er komið fyri, at fólk hava sagt: hvør Kári? Á, tann sum syngur

deiliga Havni! Og so er alt líkasum fallið á pláss, sigur Kári.

Fyri Kára er tað serstøk kensla at vera uppruni til eitt lag, sum er vorðið fólkaogn á henda hátt.

– Tað hevði eg ikki í huganum tá. Hetta var eitt lag, ið líkasum skuldi fáa fólk at leggja útgávuna til merkis, sigur Kári.

– Gamani sungu fólk “Til Havnar vit fara”, men har var sum so onki ólavsøkulag, so tað manglaði. Og hóast fangandi poppur, so er tað her teksturin, ið sigur fólk nakað, metir Elin.

Eisini varð sjónbandalag gjørt til sangin, og tá var hetta eisini nakað, ið ikki var nøkur sjálfvlygja.

Nógv broytt hesi 25 árin

Í fjør fór NALJA á pall, tá Faroe Pride og Ólavsøkukonsert vóru í Tórsgøtu beint undan ólavsøku.

Sjálvi høvdu Elin og Kári onga hóming av, hvussu hetta fór at spæla av.

– Men onki var at óttast fyri. Fólk vóru glað og sungu við, bæði ung og eldri. Og stuttligt var at siggja, at eisini ung og børn, sum ikki vóru fødd, tá NALJA kom út, sungu við og kendu lögini, sigur Elin.

Í ár eru 25 ár liðin, síðani útgávan kom út.

– Tað er lægið, tað kennist ikki so. Í grundini eru fleiri ár liðin, enn Kári var tá, tá útgávan kom út, hugleiðir Elin.

– Men tað ER langt síðani. Tað eru nógv ár og nógvar hendingar síðani, sigur Kári.

Tey bæði eru samd um, at tey eru errin og glað um at hava gjørt okkurt, ið stendur eftir, og sum fólk gleðast um og kunnu brúka.

– Nú hittast vit ikki so ofta, men

tá vit hittast, so eu beinanvegin aftur á bylgjulongd, sigur Elin

Um tónleikin og tíðina tá sigur Kári.

– Tað prutlaði undir lokinum. Nógv var “undirtrykt”, meðan vit vóru meira “jubiiii!” Meira “casual” og vildu hava frælsi at vera glað og sprongja lokið av,

Tað var í grundini so nógv, ið var trøngt burtur tá og tagt burtur. So nógv “man ikki gjørdi”, sigur Kári.

– Kvinnan var eisini ofta tagd burtur. Vit vóru á jøvnum føti, tí bæði sungu, spældu og skrivaðu lög og tekstir. Vit høvdu onki ímóti at vera fyrmyndir fyri meira javnstøðu, sigur Elin.

Men nógv er hent hesi árin, eru tey bæði samd um.

– Vit vóru óivað við til at flyta nøkur mörk, og tað trøngdi til í Føroyum tá. Lokið mátti lyftast, sigur Kári, og hugleiðir um samfelagið í dag, ið hann metir hevur vunnið fram á leið innan frælsi og tolsemi.

Friðaligari

Elin og Kári eru bæði virkin enn á tónleikapallinum. Eftir framførlu á Voxbotn, er ymiskt annað á skránni í næstum.

Men sjálv ólavsøkan er heldur friðarligari nú, enn fyrr.

– Ólavsøkan er hugnalig. Mær hevur altíð dámt væl ólavsøku, tí hon er nakað serligt. Serligt huglag og ein hittir nógv

fólk, ið ein ikki sær so ofta, sigur Elin.

Kári er samdur.

– Nú er ólavsøkan kanska eitt sindur friðaligari, tí ein hevur børn, men hugnaligt er tað, ongin ivi um tað, sigur Kári.

Og tó tey bæði Elin og Kári fáa betri frið at ganga oman og niðan gøturnar á ólavsøku nú, enn fyrr, so kemur tað enn fyri, at onkur biður tey triva í: “Á, tann deiliga Havni, ólavsøkuhavni...”

